



Eric van Damme in het ontakelde gebouw van Euregiotuinen. FOTO'S BOAZ TIMMERMANS

Uit dor hout verrijst in Oostburg nieuw stadspark

Recreatie reportage • Aan ondernemer Eric van Damme de eer om iets moois te maken van een overwoekerde lap grond van 13 hectare in Oostburg. Vergane glorie? Welnee!

Orkun Akinci
Oostburg

Van de grote raampartijen is hier en daar nog een ruit intact. De vele vogels die het gebouw tot het hunne hebben gemaakt, schrikken als ze ertegenaan vliegen. Overal ligt glas en poep. Jongeren die hier hun hangplek vonden, hebben sporen van hun aanwezigheid achtergelaten in de toiletruimten. Als je goed kijkt, herken je in dor hout iets van wat ooit drie bloeiende bananenbomen waren.

Het aanzicht maakt Eric van Damme een blij man. Treurnis? Vergane glorie? Welnee, zo iets moois ziet de ondernemer maar zelden.

Zeventien jaar verloedering heeft zijn sporen achtergelaten. Dit zijn de voormalige Euregiotuinen, die het Zeeuws-Vlaamse Oostburg begin deze eeuw een toeristische trekpleister moesten bezorgen. Al binnen een jaar moest het complex sluiten, er kwamen veel te weinig mensen op af.

Sindsdien is er niets aan het terrein gedaan. Er is een cijferslot op het hek geplaatst, dat is het. Maar in de ogen van Van Damme heeft het terrein zich juist ontwikkeld, als een whisky die is gaan rijpen. "De natuur heeft haar werk gedaan", vindt hij.

Hij is zo'n type dat overal door-



'Elke keer dat ik hier rondloop, zie ik nieuwe mogelijkheden. Ons plan zal nooit af zijn.'

heen kan kijken. Horeca, verblijfsrecreatie, evenementen, een park voor alle Oostburgers: Van Damme heeft de beelden al voor zich als hij weer wat takken opzij duwt om zich een weg te banen. Zijn plan kwam als beste uit de bus toen de gemeente Sluis een wedstrijd uitschreef voor deze grond en de ingekomen ideeën geanonimiseerd aan de gemeenteraad voorlegde.

Van Dammes totaalplan won het van onder andere een crematorium

en een kruidentuin. De procedure om het bestemmingsplan te wijzigen loopt, maar kan nog even duren.

Veel Oostburgers zien het plan zitten, al zijn sommige omwonenden tegen. Te groots, vinden ze. Angst voor het onbekende, vermoedt Van Damme. "Dat kan ik me voorstellen, hoor. Het is in deze tijd ook lastig om de dialoog aan te gaan. De mensen moeten begrijpen dat ik als lokale ondernemer juist iets moois voor de regio wil. Evenementen die we hier organiseren, zullen recht doen aan de plek."

Tegen het hoofdgebouw staat wonderwel een plattegrond van de Euregiotuinen, die zeventien jaar weer en wind heeft doorstaan. Niemand kwam ooit op het idee om die weg te halen. Een Japanse tuin, de baroktuin, landelijke zomertuinen: ze moeten hier allemaal hebben gelegen, toen Oostburg nog dacht een bijzondere attractie te hebben aangelegd. In de kern is het nog steeds bijzonder, zegt Van Damme als hij naar de lanenstructuur wijst. "Je herkent het werk van een landschapsarchitect. De basis van het park blijft daarom intact. Als we al een boom moeten kappen, komen er twee voor terug."

Van Damme, tevens eigenaar van een strandcamping in het verderop gelegen Groede, ziet niet alleen po-

tentie in de grond zelf. Ook de locatie nodigt uit tot ontwikkeling. "We zitten hier zo'n tien kilometer van de kust vandaan. Daar hebben we veel intensieve recreatie. Dat biedt kansen voor het achterland. We kunnen hier meeliften op de ontwikkelingen aan zee."

Het idee is dat het terrein straks vrij toegankelijk is. "Ik hoop dat Oostburgers het zullen omarmen als hun stadspark. Om te relaxen, te wandelen en lekker te komen zitten voor koffie met gebak. Dit plan wordt interessant voor bewoners en recreanten. Elke keer dat ik rondloop, zie ik nieuwe mogelijkheden. Een verrassend perspectief, een plek die inspireert. Ons plan zal nooit af zijn, deze plek zal zich blijven ontwikkelen."

'Wat heb je nou gekocht?'

Iets moois maken van iets wat onmogelijk lijkt, Van Damme ziet er een uitdaging in. "Ik ben gewend om kansen te zien. Toen bekend werd dat wij hier ons plan mogen realiseren, kwamen we hier eens met onze kinderen. 'Papa, wat heb je nou weer gekocht?', kreeg ik te horen. Zo kun je er ook tegenaan kijken. Maar ik denk dat we dit in ere moeten herstellen. Sterker nog, ik ben verbaasd over de goede staat waarin het complex verkeert."